

at finde balancen mellem på den ene side at få alle de informationer frem, som findes blandt patienterne, og på den anden side at få dem i en form, hvor de også er brugbare, og hvor vi altså ikke får, kan man sige, informationsstøj, så man ikke kan se skoven for bare træer. Derfor dette standardiserede skema, som også gør informationerne brugbare, herunder også med henblik på deres anvendelse til statistikformål.

Der blev spurgt, om indrapportering kan ske andre steder end via apotekerne, og svaret på det spørgsmål er ja. I løbet af nogle måneder, hen på den anden side af sommeren, i efteråret, når de digitale signaturer alle er faldet på plads, vil der også blive en mulighed for at indrapportere direkte via Lægemiddelstyrelsens hjemmeside. Indtil da synes jeg, at man i øvrigt skal glæde sig over, at de danske apoteker har taget ganske positivt imod den udfordring, der ligger i at servicere her, sådan at patienternes egne registreringer når frem til Lægemiddelstyrelsen.

Så var der en række spørgsmål. Om jeg magter at svare på dem alle, vil jeg ikke give nogen garanti for. Jeg forstod også på flere af ordførerne, at de selv mente, at spørgsmålene egnede sig til udvalgsbehandling, men der var nogle spørgsmål, jeg da gerne lige ville kommentere kort.

Der var det spørgsmål fra fru Birthe Skaarup om bivirkningsrådets funktion, om det nye bivirkningsråd skal være i direkte dialog med virksomhederne om de konkrete produkter.

Til det må jeg sige, at rollefordelingen her jo er, at bivirkningsrådet skal diskutere og forholde sig til overordnede, generelle bivirkningsspørgsmål, mens det fortsat er Lægemiddelstyrelsen, som træffer beslutningerne, og derfor også Lægemiddelstyrelsen, som skal hjemtage de oplysninger, der er brug for fra de berørte virksomheder.

Fru Birthe Skaarup spurgte også, hvordan vi sikrer, at borgerne/patienterne – det er jo to sider af samme sag – bliver bekendt med denne her nye mulighed.

Til det vil jeg gerne sige, at Lægemiddelstyrelsen naturligvis, når lovgivningen er på plads, vil udarbejde en brugervejledning, og at styrelsen i forbindelse med iværksættelsen vil informere om ordningen, både over for læger og andre autoriserede sundhedspersoner, over for apoteker, over for offentligheden. Jeg tror i øvrigt, at den offentlige debat, der har været om disse spørgsmål, også i kølvandet på den dis-

kussion, der var om et bestemt slankepræparat, jo har ydet sit bidrag til at skærpe befolkningens opmærksomhed på disse forhold.

Så var fru Lene Garsdal og også fru Line Barfod inde på spørgsmålet om sammenhængen med persondatalovgivningen. Nu begynder vi måske at nærme os spørgsmål af en så teknisk karakter, at jeg også personlig føler mig tryggest ved at svare på det skriftligt til udvalget, men det, jeg kan sige her, er jo, at lovforslaget lægger op til at følge det, der er hovedreglen i persondatalovgivningen, nemlig at i de tilfælde, hvor oplysningerne er omfattet af persondataloven, skal der indhentes en tilladelse fra Datatilsynet. Jeg kunne forstå, at der var et ønske om under udvalgsarbejdet nærmere at få afprøvet, kan man sige, rækkevidden af det udsagn, jeg også her kommer med, og det er jeg selvfølgelig meget indstillet på at bidrage til.

Kl. 16.20

Men det korte af det lange er jo, at der alle steder fra har lydt en positiv opbakning til forslaget her, og det vil jeg gerne takke for og give tilsagn om offensivt at bistå udvalget i det videre arbejde omkring lovforslaget her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister. (Lempelse af udrejseregler m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 13/3 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Lovforslaget er et forslag til ændring af lov om Det Centrale Personregister, og grunden er, at der her kommer en lempelse af udrejsereglerne for at hjælpe nogle persongrupper, der er kommet i klemme i det eksisterende system. Det gælder personer, der af arbejdsmæssige grunde opholder sig størstedelen af tiden i udlandet; det kan være langturschauffører, håndværkere og søfarende. Deres ophold i udlandet er af midlertidig karakter, og hvis de opretholder deres bopæl i Danmark, skal de også kunne opretholde deres bopælsregistrering i Danmark.

Efter den eksisterende lov skal enhver, som fraflytter til udlandet, registreres i Det Centrale Personregister som udrejst, når der er ophold i udlandet over 6 måneder. I det her foreliggende lovforslag er det præciseret, at de personer, som opholder sig forholdsvis meget i udlandet på grund af deres arbejdsforhold, kan tage familien med og kan blive ved med at stå registreret her i landet, hvis de beholder boligen her og tilbringer hovedparten af weekender, fridage, ferier og lignende her.

Lovændringen er en naturlig følge af den samfundsmæssige udvikling i arbejds- og opholdsmønstret. Med den eksisterende lov skulle disse personer egentlig være registreret som udrejst, men det har de ikke selv været opmærksom på i nogle situationer, og kommunerne har heller ikke været opmærksomme på det.

Det er altså et forhold, som bliver bragt i orden, så man også kan gøre det officielt og efter lovregerne. Så lovændringen her betyder, at lovgivningen kommer til at svare til praksis.

Det er et rimeligt og fornuftigt lovforslag, og Venstre kan støtte det.

Arne Toft (S):

Lovændringen om cpr-registeret sigter jo meget på at bringe lovgivningen i overensstemmelse med praksis, og det ser vi ikke at der er noget i vejen for, så længe praksis virker rimelig, og det har den gjort i det tilfælde her.

Vi mener, at det er helt tilladeligt, at vi giver personer, hvis arbejde betyder, at de skal rejse meget, lov til at opretholde deres registrering her i landet og dermed også få lov til at betale skat her i landet.

Vi har dog et par ting, som vi gerne vil have afklaret lidt nærmere i forbindelse med udvalgs-

behandlingen, f.eks. om vi kan komme begrebet arbejds- og opholdsmønster lidt nærmere.

Som det står skrevet i lovforslaget, hvor langturschauffører, håndværkere, søfolk og medlemmer af Europa-Parlamentet er nævnt, virker det helt oplagt. Jeg vil godt gå lidt tættere på, hvad »med flere« dækker over, så vi undgår uklarhed om det i fremtiden.

Jeg vil godt slå fast, at vi er meget tilfredse med, at medlemmer af Europa-Parlamentet direkte er nævnt i lovforslaget. Det har været helt urimeligt, at de ikke har kunnet være registreret i Danmark, fordi de har passet deres arbejde i Parlamentet. Samtidig ser vi ingen problemer i, at kommunerne får hjemmel til at inddrage de bøder, der er udstedt i forbindelse med cpr-lovgivningen; det virker administrativt meget enkelt.

Vi går med andre ord positivt ind i udvalgsarbejdet og ser frem til, at lovgivningen bringes i overensstemmelse med den udmærkede praksis, der hidtil har været på området.

Uno Larsson (DF):

Lovforslag nr. L 186 tager sigte på en lempelse af udrejsereglerne i lov om Det Centrale Personregister. Baggrunden for lovforslaget er, at de gældende udrejseregler i cpr-loven i nogle konkrete tilfælde er forekommet uhensigtsmæssige. Det er uhensigtsmæssigt, at der er visse personer, der har et sådant arbejds- og opholdsmønster, at det ikke er rimeligt, at de skal registreres i cpr som udrejst, hvilket de skal efter nugældende lov.

Det er personer, som arbejder og opholder sig i udlandet i et sådant omfang, at de er registreret som udrejst i cpr, men som har deres bolig i Danmark, hvor de også har deres sociale rammer. Det kan f.eks. være langturschauffører, forskellige håndværkere, søfarende, familiemedlemmer og sågar også medlemmer af Europa-Parlamentet.

Kl. 16.25

Med lovforslaget sikres det således, at alle med sådan et arbejds- og opholdsmønster får ret til at forblive registreret i Danmark, og der er ingen omkostninger ved lovforslaget.

Det er samtidig en forenkling af arbejdsgangen i kommunerne med inddrivelse af bøder, udstedt efter cpr-loven – og godt for det, for kommunernes penge kasser er tomme – samt kommunernes udpantningsret. Sagerne skal ikke fremover sendes til politiet til inddrivelse,

og så kan politiet også bedre passe sit arbejde og godt for det.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

For år tilbage kendte jeg en vestjysk borgmester, der blev spurgt, om man overholdt lovgivningen i den pågældende kommune, hvortil han svarede: Ja, det gør vi da, hvis det er muligt, og det ikke strider mod den sunde fornuft.

Det er selvfølgelig en meget pragmatisk indfaldsvinkel til at overholde lovgivningen, og den er ikke holdbar, men indimellem får vi jo altså lavet nogle regler herinde, som når de skal fungere i det praktiske liv, ja, så finder vi ud af, at de ikke er helt hensigtsmæssige. Det her lovforslag er et udmærket eksempel på, at man har fundet sådan nogle bestemmelser, og derfor laver man nogle mere fleksible regler.

Det er jo sådan, at der er en række personer, som selv om de bor på fuldstændig normal vis i deres parcelhus eller i deres lejlighed, typisk kan være udrejst fra mandag morgen til fredag eftermiddag, og det ville være helt urimeligt, at de skulle have komplikationer i forhold til cpr-lovgivningen af den grund. Det bliver der nu taget højde for, sådan at når man rent faktisk har sin bopæl der, hvor man er tilmeldt folkeregisteret og i øvrigt opholder sig der hovedparten af ugeender, fridage, ferier osv., så er der ingen problemer i det.

Jeg synes, det er et udmærket lille lovforslag, som løser et praktisk problem, og vi kan selvfølgelig støtte det.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre vil også gerne støtte lovforslaget. Det ser meget fornuftigt ud. Man kunne sige, det er en praksis, der nu gøres til lov, men der har været sund fornuft i den praksis, der har været uøvet, hvad årsagen så ellers har været. Om det har været, fordi hverken borgerne eller kommunerne har været klar over gældende lov, er jo i sig selv principielt lidt betænkeligt, i hvert fald når det gælder offentlige myndigheder.

Jeg har et spørgsmål til ministeren i denne her sammenhæng, og det er vedrørende bemærkningerne til § 24, stk. 8, hvor der er en meget omstændelig beskrivelse af, hvordan man definerer, at den egentlige bolig er familiens bolig. Det får mig til at tænke en lille smule på sommerhuslovgivningen og de problemer, kommunerne har i forbindelse med at kontrollere borgerne.

Vi vil under ingen omstændigheder gøre op-hævelse over det her, men jeg spørger bare, om det er nødvendigt med den type beskrivelse, for når borgerne i landet én gang er cpr-registreret, og de udrejses med det mønster, der er beskrevet udmærket, er det så nødvendigt med den type beskrivelse, som er skrevet her, og som får mig til at mindes sommerhuslovgivningen og de problemer, der er ved at være folkevalgt i en sommerhuskommune? Det har jeg været.

Line Barfod (EL):

Også Enhedslisten synes, det er godt at få tilpasset loven, så chauffører, søfolk og andre fortsat kan få lov at have en cpr-registrering her i Danmark.

Jeg er selvfølgelig spændt på at høre svaret til fru Marianne Jelved på spørgsmålet om, hvordan det lige nærmere skal forstås med de her bemærkninger om præcis, hvad der skal til, før man vurderer, at folk har en bopæl. Men det får vi forhåbentlig nærmere afklaret.

Men som sagt: Enhedslisten kan støtte.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er også enig i lovforslagets intentioner om lempelse af udrejsereglerne i cpr-loven. Vi mener også, det er helt oplagt, at det medfører mindre administrativt bøvvl, sådan at reglerne bliver sådan, at de er til at arbejde med.

Kl. 16.30

Men det, der er underligt i dette lovforslag, er en af begrundelserne for denne ændring, nemlig at man ønsker, at lovgivningen skal være i overensstemmelse med praksis. Det er en lidt speciel begrundelse for et lovforslag, for der er jo en helt række ting i samfundet, som burde ændres, hvis praksis og lovgivning skulle stemme overens.

F.eks. kunne man nævne et banalt eksempel som fartgrænser. Der måtte der også ændres i loven, hvis den skulle være i overensstemmelse med praksis. Det er ikke, fordi vi går ind for det, men bare fordi der her gives denne begrundelse.

Men Kristeligt Folkeparti er positiv over for forslaget, og vi kan støtte det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke-Rasmussen):

Det er måske meget passende at tage fat i det sidste, nemlig begrundelsen.

Hr. Mogens Nørgård Pedersen gør sig lidt munter over, at begrundelsen er, at vi ønsker at tilpasse lovgivningen til praksis. Det er der så-

dan set ingen grund til, for det, der ligger til grund for den overvejelse, er jo, at vi har fundet praksis hensigtsmæssig.

Jeg kan næppe være den eneste, der blev overrasket, da vi for nogle måneder siden blev bekendt med en række konkrete eksempler, hvor den gældende cpr-lovgivning, i en rimelig nidkær administration kan man sige, førte til eksempler, hvor ganske almindelige danskere, der passer et ganske almindeligt job, der f.eks. består i at køre som langturschauffør, måtte opleve, at de stod i en situation, hvor de skulle tvangsafmeldes cpr-registeret.

Jeg kan ikke være den eneste, der har knebet mig selv i armen ved den lejlighed og tænkt den tanke: Kan det virkelig have sin rigtighed? Og det, man måtte konstatere, når man dykkede ned i lovgivningen, var altså, at det godt kunne have sin rigtighed. Og loven skal jo respekteres.

Derfor stod vi i det valg mellem på den ene side med lov i hånd ikke bare at afmelde en enkelt lastvognschauffør i en enkelt dansk kommune, men måske i virkeligheden at indlede en sand klapjagt på folk, der arbejder mange dage uden for landets grænser, eller – og det er så det alternativ, der er lagt frem her – at søge at bringe lovgivningen i overensstemmelse med det, som jeg også forstår på debatten her i dag alle oplever som rimelig hensigtsmæssigt.

Det fører mig til svaret på fru Marianne Jelveds spørgsmål, for udgangspunktet er jo, at cpr-registeret er et grundregister, der har det formål, at folk skal være registreret der, hvor de de facto bor.

Det, vi er i gang med her, er i virkeligheden at formulere undtagelser til hovedreglen, nemlig at fange de forhold ind, hvor folk har et meget anderledes arbejdsmonster, som forhindrer dem i at have den almindelige oplevelse af det at bo, nemlig at man nogenlunde regelmæssigt kommer hjem fra arbejde.

Jeg skal ikke stå her og give formuleringen af paragrafferne, som jeg har ansvaret for, en eller anden førstekaraktér i sproglig skønhed, men hensigten er jo at fange den undtagelse ind, som modvirker det, der ellers ville være hovedreglen, nemlig at hvis man ikke er det meste af tiden på sin bopæl, skal man afregistreres.

Det har vi søgt at gøre her på en fornuftig måde, som jeg føler mig tryk ved vil samle nogle af de lidt mærkelige eksempler op, der ellers har været fremme i offentligheden. Jeg håber, at man i forvaltningen af dette kompleks ligesom i forvaltningen af alle mulige andre komplekser ikke vil udvise unødigt nidkærhed.

Der blev rejst et spørgsmål om europaparlamentarikerne, det var hr. Arne Toft, der specifikt glædede sig over, at europaparlamentarikerne var nævnt i bemærkningerne til loven ud fra en vurdering af, at det var helt urimeligt, at europaparlamentarikere ikke kunne passe deres arbejde uden at komme i en situation, hvor de risikerede at blive afmeldt cpr.

Det er jeg sådan set enig i, idet jeg har fuldstændig samme holdning til langturschauffører og søfarende og bygningshåndværkere og rejsemontører og alle mulige andre, som ligesom europaparlamentarikere må leve med ikke at kunne være på rigets territorium størstedelen af dagene i et kalenderår.

Kl. 16.35

Det er ikke en medlidenhed eller en følelse, jeg skal stå og gradbøje, men jeg vil alligevel også fremhæve den type lønmodtagere på lige fod med europaparlamentarikerne, som jo fanges ind af den her lovgivning på linje med alle andre.

Jeg vil gerne takke for den positive melding, der har været over for dette lovforslag. Hvis der er udestående spørgsmål også omkring rækkevidden af denne her bestemmelse, stiller jeg mig selvfølgelig meget gerne til rådighed i det udvalgsarbejde, som nu forestår.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 188: Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse med flere love. (Forbedring af muligheder for indsigt i den kommunale administration, tilsynsreform m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 13/3 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Forslaget indeholder en forbedring af mulighederne for indsigt i den kommunale administration. Desuden indeholder forslaget en egentlig tilsynsreform. De eksisterende tilsynsråd afløses af tilsyn af en statsamtmand. Den politiske medvirken i tilsynsrådene falder væk.

I lovforslagets tekst er tilsynet inddelt til fem statsamtmand, og det er statsamtmandene for Københavns Amt, Vestsjællands Amt, Sønderjyllands Amt, Århus Amt og Nordjyllands Amt.

Lovforslaget her er en udmøntning af de forslag til lovændringer, som fremgår af betænkning nr. 1425 fra december 2002, ekspertgruppen med professor dr. jur. Jens Peter Christensen som formand. Ekspertgruppen er fremkommet med 13 anbefalinger, som er medtaget i lovforslaget.

Ved lovændringen styrkes det enkelte kommunalbestyrelsesmedlems generelle indsigt i den kommunale administration. Der bliver mulighed for sagsindsigt i flere sager, og borgmesteren får pligt til at orientere kommunalbestyrelsen i videre omfang.

På det økonomiske område styrkes de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmers indsigt i den kommunale administration. Borgmesteren skal fremover sende revisionsberetninger til kommunalbestyrelsen senest 7 dage efter modtagelsen. Revisionen får også adgang til at forelægge beretninger for kommunalbestyrelsen direkte på et møde.

Desuden får indenrigs- og sundhedsministeren bemyndigelse til at fastsætte strammere regler med krav om, at særlige grupper af leje- og leasingaftaler skal godkendes af kommunalbestyrelsen, før de bliver indgået. Endvidere får ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler, der gør det obligatorisk for borgmesteren løben-

de at give kommunalbestyrelsen oplysninger om kommunens økonomiske forhold herunder likviditetsopgørelser.

Stramningerne giver kommunalbestyrelsens medlemmer bedre muligheder for at følge med i kommunens forhold og begrænser borgmesterens mulighed for at styre kommunen hen over hovedet på kommunalbestyrelsesmedlemmerne.

Indretningen af tilsyn med kommunerne er en nydannelse. De nuværende tilsynsråd består som bekendt af statsamtmanden og fire amtspolitikere for hvert amt. Tilsynet har nu til opgave at behandle sager fra de kommuner, der ligger i det pågældende amt. Det er altså folkevalgte amtspolitikere, der fungerer som tilsyn med folkevalgte kommunalpolitikere.

Efter lovforslaget udgår politikerne helt af tilsynet, og det mener jeg er en fordel. Efter forslaget bliver det fremover et juridisk tilsyn. Det kan og skal kun kontrollere, om kommunalpolitikerne holder sig inden for lovens rammer. Man skal ikke blande sig i politiske holdninger.

Tilsynet skal således udføres med stor respekt for det kommunale selvstyre. Statsamtmanden fører legalitetstilsynet, hvor lovligheden af den kommunale styrelse efterprøves. Det giver en bedre mulighed for større ensartethed landet over. Tilsynet omfatter også Københavns og Frederiksberg Kommuner og Bornholm og altså både amtskommuner og kommuner.

Og så er det en første instans-afgørelse, hvor der er mulighed for at klage til ministeren i særlige principielle eller generelle spørgsmål eller særlige alvorlige sager.

Kl. 16.40

Tilsynet får en videregående kompetence end de eksisterende tilsynsråd. Det gælder oplysningspligt og adgang til revisionsberetninger, og tilsynet får kompetence til at annullere eller suspendere borgmesterens afgørelser i særlige situationer, hvor borgmesteren af praktiske grunde har mulighed for at træffe afgørelser, hvis en sag ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl.

Tilsynsmyndigheden får endvidere adgang til at anvende tvangsbøder direkte over for borgmesteren, hvis borgmesteren undlader at indkalde til ordinære og ekstraordinære møder i kommunalbestyrelsen. Det er en kraftig stramning af tilsynets reaktionsmuligheder over for borgmesteren, og dette er ideen i lovforslaget. Det er godt at have et effektivt tilsynssystem,